

Posudek

na bakalářskou diplomovou práci

sl. Zdeňky POSPÍŠILOVÉ: Historie sboru dobrovolných hasičů v obci Martinice.

PdF MU Brno 2012.

(45 stran vlastního textu, 1 strana seznamu pramenů a literatury,
3 textové a 8 obrazových příloh na 4 tabulkách).

Za cíl své bakalářské diplomové práce si posluchačka vytýčila „shrnutí celé historie martinického sboru dobrovolných hasičů a vytvoření jejího uceleného podání...“. Je nutno hned na úvod říci, že je to plán ambiciózní, kterému však autorka zůstala trochu vzdálena. Její pokus bych spíše označil jen za stručný náhled do citované problematiky. Napovídá tomu již velmi chudý soupis pramenů a literatury, opřený o pět hasičských kronik, dvě novější publikace, tři práce z druhé poloviny 19. století a dva elektronické zdroje.

Předkládanou studii si autorka rozdělila do pěti hlavních tematických kapitol. V první kompilační kapitole, sepsané dle tří starých publikací, krátce nastínila dějiny hasičství, požární řády, hasičské sbory a jejich organizaci. Dále navázala malou zmínkou o historii obce Martinice a konečně založení zdejšího hasičského sboru v r. 1925 s následným slavnostním svěcením stříkačky. Čtvrtou a hlavní kapitolu práce o činnosti sboru rozdělila na přibližně 18 stranách do dílčích tematických bloků. Nevím, zda tato volba byla pro práci nejšťastnější. Navíc na čtenáře působí spíše jako letopisné záznamy bez hlubšího propracování. Patrně bych zde volil časovou posloupnost podle základních mezníků – např. období I. republiky; doba protektorátu; poválečné období do r. 1948; doba budování socialismu; nejnovější období od r. 1989. Při takovém naznačeném členění by bylo možno podstatně lépe a komplexněji představit činnost sboru a jeho místo v životě obce, v němž se harmonicky propojovaly všechny dílčí okruhy – ať to byla schůzová činnost, technické vybavení a záležitosti, podíl na kulturních akcích, brigádnické práci i školeních a cvičeních. Text by byl v takovém případě také čtivější a autorka by se u každého druhu činnosti nemusela vracet zpět až k počátkům a vzniku místního hasičského sboru. Jeden z příkladů jistě nesourodosti je patrný např. na str. 27-28, kde Z. Pospíšilová zmiňuje oslavu přidělení nové motorové stříkačky v r. 1995 a hned navazuje problematikou výstavby hasičské zbrojnice v r. 1926.

Úprava práce je vcelku pěkná, ale ani zde se posluchačka nevyvarovala některých drobných chyb a nedostatků. Je možné, že se první i druhá schůze dobrovolných hasičů v Martinicích konala 1. března r. 1925 /str. 16 a 17/? Zdá se mi také neuvěřitelné, že si za provedenou pokrývačskou práci naučtoval mistr Bojanovský 80 hal/1cm²/str. 28/. Některé další drobné chyby a překlepy jsem opravil přímo v textu. K přílohám studie snad jen malou poznámku o tom, že jsou tvořeny pěknými fotografiemi, ale jejich horším rozložením na stránce. Jsou široké, nerespektují rámeček a také jejich popiskám by více slušelo umístění pod obrázky.

Jsem si vědom skutečnosti, že posluchačka obhájí svoji první „odborněji pojatou,, samostatnou studii, která odráží jisté nedostatky. Z. Pospíšilová ale prokázala, že dokáže pracovat s literaturou a prameny /i když omezenými/ a zvládnout základy historikovy práce. Proto její předloženou studii doporučuji k obhajobě.

Hodnocení: C.

Doc. PhDr. Bohuslav Klíma, CSc.